

OD VASINE DO SLAVIJE

Na stanici kod muzeja u Vasinoj uđoh
u autobus 31 – guranjem potisnut
slučajno do nje: tačnije nad njom
dok sedela je otvarala se
njena letnja majica
na „V“ izrez gde bujali su
njeni mladi vrtovi mamili su
sve: nametljivo, pa i moj
umoran pogled sit preteranosti
oprobane vrste. Sva zaneta
nad prizvanom SMS porukom
već se svim čulima predavala
nekom bilmezu kom je
sasvim ravnodušno ostavim
na milost i nemilost; a ja
siđoh na Slaviji dragoj
od renoviranja propaloj.

1. jun 2018.

KO VOLJEN JE VOLI

Ko voljen je, voli
Ko odbačen je, odbacuje;
Zakon je to kô jutro što sviće.
Noć se gusne u tišini
Lavež pasa zavija u daljini.
Svako sa svojom savešću
Ostavljen je
Pred neizvesnim.

GDE JE ATLANTIDA?

Oči su na pučini netremice.
Glasine pod oblacima je prate.
Jata riba sjaj trzaja srebrnih
Ka njoj bacaju. Večno streme.

Po siromašnim lukama priče
Ostareli mornari zapodevaju
I tvrde da o Njoj sve već znaju
Preko uzdaha daju sebi maha.

Njihove povesti o lutanju
Slične zaludnom traženju.
Ponekad, kroz prasak smeha
Slute je u pijanstvu bez daha.

Nastavljaš ka daljinama neznanim
smerokazima, stremiš bezdanim.
Ličiš na prekaljenog istraživača
U žudnji gladan za izmaklim dokazima.

Zarad Nje sve ostavljaš za sobom.
Bezglavo čezneš za njom
Kao da lepotica grljena pod nebom
Već osvojena nije s tobom.

Iako te zla slutnja sustopice goni,
Nećeš da poveruješ kao ni svi oni
Koji pre tebe pokušavahu da traže,
Jer da Ona ne postoji, ko sme da kaže?

SA DNA DUGAČKOG BOLNIČKOG HODNIKA

Sa dna dugačkog bolničkog hodnika
Sa strane probadanog
Letnje osunčanim prozorima
Iskrsavala je zanosno
Siluetom Botičelijeovog „Proleća“
Čas kroz polutame zev
Pa kroz snop sunčeve svetlosti.

Gibala se moćno plavokosa
Pod bluzom pomorandžine boje
Njihaj zrelih latica ruže
Sve bliže i bliže
Korakom boginje Ištara
Pristizala je spremno
Na prvi ljubavni sastanak.

7. avgust 2009.